

ραλὴν περιβάλλει κύκλος, οἷον συνήθως ὁρῶμεν ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἁγίων τῆς Χριστιανικῆς τέχνης (nimbus)· ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἄδου ἔχει τὸ σκήπτρον, τὴν δὲ δεξιᾶν στηρίζει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ παρὰ τὸν πόδα ἐστῶτος, κατὰ πρόσωπον εἰκονισμένου τρικαρχήνου Κερβέρου. Ἀριστερόθεν τοῦ Πλούτωνος (δεξιᾷ τῷ Κερβέρῳ) ἐπὶ θρόνου κάθεται ἡ Περσεφόνη («κυρία Ἦρα» ἐν Θρακικαῖς ἐπιγραφαῖς) ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ ἔχουσα τὸ σκήπτρον, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ κάτοπτρον. Δεξιόθεν τοῦ Πλούτωνος φέρονται ἀναγεγλυμμένοι δύο εἰκόνες, ἡ πρώτη (ἀριστερᾷ τῷ ὁρῶντι) ἐστῶτος πωγωνοφόρου ἀνδρὸς ἔχοντος ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον ἐστηριγμένην ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχοντος πρὸς τὰ ὀπίσθεν τὸ ἱμάτιον· ἡ δὲ δευτέρα, μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ Κερβέρου, τοῦ ἐστῶτος (ἀγενείου) Ἐρμοῦ φέροντος πέτασον καὶ πτερὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ πομπὸς θεὸς στηρίζει τὸ κηρύκειον ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχει θύλακον(;) ὑπερκείμενον βωμοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἄνω προεκβεβλημένης ὥας πλησίον τῶν γωνιῶν φέρονται τὰ σημεῖα * ὧν μεταξὺ (ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὥας) κεῖται ἡ ἐπιγραφή

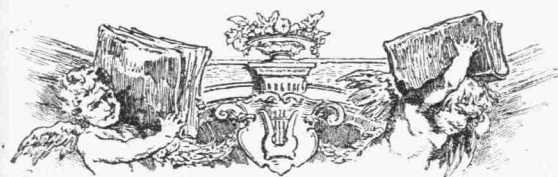
ΚΥΡΙΩ ΠΛΟΥ

ΤΩΝΙ

«κυρίῳ Πλούτῳ». Μεταξὺ τοῦ σημείου τοῦ ἀριστερᾷ τῷ ὁρῶντι καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἀναγέλυται προτομή γυναικὸς (Ἐκάτης;) ἧς τὴν κεφαλὴν περιβάλλει κύκλος ἀκτινωτός· μεταξὺ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ ἑτέρου σημείου, τοῦ δεξιᾷ τῷ ὁρῶντι, προτομή παιδὸς ἐν λίκνῳ.

Ταῦτα περὶ τῆς παραστάσεως ἐπὶ δὲ τῆς κάτω προεκβεβλημένης ὥας φέρεται ἡ ἐπιγραφή

ΑΥΡ. ΜΕΣΤΙΚΕΝΘΟΣ ΚΕ ΑΥΡ. ΓΗΕ ΠΥΡΙ ΚΕ ΖΒΕΝΕΟΣ ΓΥΝΗΜΟΥ ΚΙΑ ΝΟΥ ΤΟΥ Κ Θ Ε Ο Υ (ΑΝΘΗΚΑΝ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἐν Πετροπολὶ ἐκδοθὲν τὸ πρίγκιπος Ἐσπερου Οὐχτόμοσκηφ ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος συγγραμμάτων περιγράφοντος λεπτομερῶς τὸ ταξιδίον τοῦ Τσάρεβιτς καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου. Τὸ ὅλον σύγγραμμα, τοῦ ὁποῦ οὗ συγγραφεὺς παρηκολούθησεν ἐπὶ τούτῳ τὸν Τσάρεβιτς, ὁλοκληρῆται ἐκ 4 τόμων. ἑνὸς τοῦ ἔτους ἐκδοθησόμενον, θὰ κοσμήται δὲ καὶ ὑπὸ λαμπρῶν εἰκόνων τοῦ ἐπίσης συνοδεύσαντος τὸν Τσάρεβιτς Ῥώσσου ζωγράφου Καραζίν.

«Αὐρήλιος Μεστικένθος καὶ Αὐρηλία Γηπέπυρις Ἐζβένεος γυνὴ Μουκκιανοῦ τοὺς θεοὺς ἀνέθηκαν».

Πολλὰ τῶν ἐν Μακεδονικαῖς ἐπιγραφαῖς, ἐκδεδομένας τε καὶ μὴ, φερομένων κυρίων ὀνομάτων εἶναι παραδοξότατα, ἰδίᾳ τοῦ βορείου καὶ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς χώρας, τινὰ αὐτῶν κοινὰ πρὸς τὴν Θράκην, τινὰ δὲ μόνον Μακεδονικά. Τὸ ὄνομα «Μεστικένθος», ὅσον οἶδα, πρῶτον νῦν γινώσκειται ὥς μοι ἀνακρινοῦται ὁ σοφὸς φίλος μου κ. Mordtmann, πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, γνωστὰ ἦσαν τὰ ὀνόματα «Μέστος» (καὶ «Μεστής») καὶ «Κένθος», ἐξ ὧν καὶ σύγκειται τὸ «Μεστικένθος» (ὅμοια Λατινικά εἶναι τὰ «Aulucentius», «Biticentius», «Dicacentius», «Eptacentius», «Sudicentius» κ. ἄ.). ἐπίσης τὸ «Γηπαί(πέ)πυρις», φερόμενον καὶ ἐν ἐπιγραφῇ Ἱερρακλείας καὶ ἐπὶ νομίσματος Ποντικοῦ· ἐπίσης τὸ Λατινικὸν «Esbenus», καθ' ὃ ἐπλάσθη τὸ τῆς ἐμῆς ἐπιγραφῆς «Ἐζβενις-Ἐζβένεος» (γεν.).

Περιεργότατα Μακεδονικὰ ὀνόματα ἐξέδωκα ἐξ ἐπιγραφῆς Σερρών τοῦ ἔτους 41 μετὰ Χριστὸν ἐν τῇ «Berliner philol. Wochenschrift», 1891 σελ. 770-771· μνημονεύω ἐνταῦθα τὸ «Τορκουπαίβης» ὅπως παράσχω ἀφορμὴν τοῖς εἰδήμοσι παρ' ἡμῖν πρὸς τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ἐφημερίδι «Κωνσταντινουπόλει», 1889 ἄρ. 267 ἐξέδωκα ἐπιγραφὴν Σερρών τοῦ ἔτους 64 μ. Χρ. ἐν ᾗ φέρεται γυναικὸς ὄνομα «Μωμωζλίτη»· θὰ ἡρμήνευσεν αὐτὸ ὡς ὃν σύνθετον ἐκ τοῦ «Μωμῶ» καὶ τοῦ «Ζηλίτη», ἀμφοτέρων γνωστῶν, ἂν μὴ ἦτο ἄλλοθεν γνωστὸν τὸ «Μωμζίσινις». Ἐγέλασα δέ, καὶ πιστεύω ὅτι καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταῦτα θὰ συγγέλσωσι, μαθὼν ὅτι λόγιοί τινες ἡρμήνευσαν τὸ ὄνομα ὡς Βουλγαρικὸν «Moma Zlata», «καλὴ κόρη»!

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1893.

ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

— Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαος, ὁ ὁποῖος εἶνε γνωστὸς καὶ ὡς δόκιμος ποιητής, ἐξέδωκεν ἐσχάτως ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁ ποιητὴς καὶ ἡ Νεράιδα, ἐνθουσιῶδῃ προσφώνησιν πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν Σλαῦους, τῶν ὁποίων ἡ ἀπελευθέρωσις, κατὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους θέτει εἰς τὸ στόμα τῆς Νεράιδας ὁ ποιητής, μόνον διὰ τῆς ἐνώσεως θὰ ἐπιτευχθῇ.

— Ἀξιοσημεῖωτος εἶνε ἡ ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τινος ἐκδιδόμενη πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐφημερίς Πατριώτης. Συντάσσεται ὑπὸ ἀνδρὸς εὐκαλοῦς, παλαιοῦ καὶ εὐφυοῦς δημοσιογράφου, τοῦ κ. Ἀγγέλου Ν. Βερυκίου, ἔχει δὲ τοῦτο τὸ ἰδιαιτέρον ὅτι γράφεται εἰς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Ἐπιστημονικά.

Ὁ ἐν Παρισίοις ὑπότροφος τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Μαλτέζος, ὑπέβαλε τελευταίως εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν σπουδαίαν καὶ περιεργὴν ἀνακάλυψιν τοῦ περὶ κατοπτρισμοῦ τῶν νεφῶν. Ὁ κ. Μαλτέζος, ποιητὴς ἐτι ὢν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ

1887, πρὸς δυσμάς, ἐπὶ νεφῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων ἔδυνεν ὁ ἥλιος, παρετήρησε τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ ἐλαιῶνος. Ἐν τῇ προκειμένῃ ἀνακρινάσει του, δημοσιευθεῖσα εἰς τὰ πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἀποδεικνύει ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν ἀντικατοπτρισμὸν (mirage) τῶν ἀερίων στρωμάτων, ὡς μέχρι τοῦδε ἐπίστευον διὰ τὰ σπάνια φαινόμενα τοῦ εἶδους τούτου, ἀλλ' εἰς τὴν κατοπτρικὴν ἀντανάκλασιν (réflexion spéculaire) τῆς ἐπιφανείας τοῦ νέφους, τῆς ὁποίας ἡ ὑπαρξὶς δὲν ἦτο μέχρι τῆς σήμερον παραδεκτή. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ὁ κ. Μιλτέζος ἀποκαλεῖ κατοπτρισμὸν τῶν νεφῶν (catoptrisme). Ὁ γαλλικὸς ἐπιστημονικὸς τύπος λίαν εὐφήμως μνημονεύει τὴν νέαν ταύτην ἐργασίαν τοῦ Ἑλληνος ἐπιστήμονος.

Καλλιτεχνικά.

Διερχομένη ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ισπανὶς Κλο-

τίλδη Θεοδᾶ, ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑσμεράλδα Θεοβάντες διάσημος ἀρπίστρια, ἔδωκεν εἰς τὸν Παρθενῶν ἐν συρροῇ κόσμου ἐκλεκτοῦ μίαν συναυλίαν, τὰς εἰσπράξεις τῆς ὁποίας διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Ὁρθολογιατικοῦ.

Μουσικά

Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν γερμανὸς καὶ γηγενὴς Ροδόλφος Βέσφελ, ὁ ἐπιφανέστατος τῶν συγχρόνων ἐρευνητῶν τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς ρυθμικῆς καὶ μουσικῆς, ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του ἐξέδωκε τὸν πρῶτον τόμον τοῦ περὶ τῆς ἐλληνικῆς μελοποιίας καὶ ρυθμικῆς συγγραμματος Ἀριστοξένου τοῦ Ταραντίνου, ἀποτελούμενον ἐκ τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως καὶ μακρῶν κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σχολίων. Ἦδη τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ καθηγητοῦ Σάραν, ἐξεδόθη καὶ ὁ δεῦτερος τόμος, περιέγων τὸ ἐλληνικὸν κείμενον, κριτικῶς ἐπεξεργασμένον καὶ μακρὰν εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἀριστοξένου.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ

1

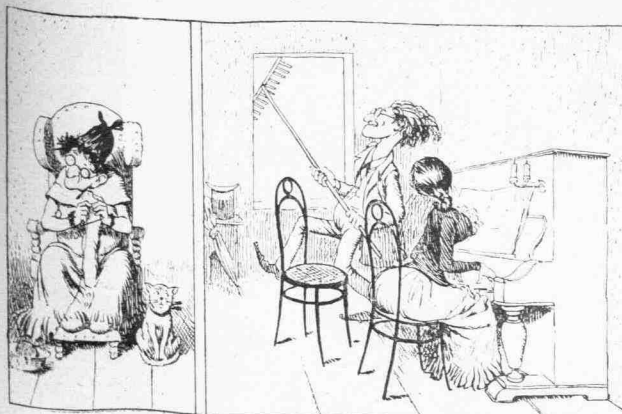
2

3

4

5

6